سُوْرَةُ

یٰسٓ

پښتو منظومه ترجمه

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعه بنوری ټاؤن کراچی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسۡمِ اللّٰهِ	له نامې شورو کومه دالله نه
الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ	رحم کولو والا ، زیات دے مهربانه
یٰسٓ ● وَالۡقُرۡاٰنِ الۡحَکِیۡمِ ●	اے یٰسینه ! په قراٰن (زما) قسم دے
اِنَّکَ لَمِنَ الۡمُرۡسَلِیۡنَ ●	رسولانو کښې ستا ذات (ددې عالَم) دے
عَلٰی صِرَاطٍ مُّسۡتَقِیۡمٍ ●	داسې لار باندې ئې ده ښه برابره
تَنۡزِیۡلَ الۡعَزِیۡزِ الرَّحِیۡمِ ●	نازل کړې ده عزیز رحیم (بهتره
لِتُنۡذِرَ قَوۡمًا	دې دَپاره هغه قوم کړې خبردار
مَّاۤ اُنۡذِرَ اٰبَآؤُهُمۡ	چې ئې نه دي یریدلې ،نیکۀ پلار
فَهُمۡ	هغه تول په جمع (دلته په هر در)
غٰفِلُوۡنَ ●	غافلان دی (تول اُودۀ له ربّ اکبر)
لَقَدۡ حَقَّ الۡقَوۡلُ	پوره شوې حکم اَمر (دَ مولا) دے
عَلٰۤی اَکۡثَرِهِمۡ	په اکثرو زیاتو خلقو (داسې دا دے)
فَهُمۡ	نو دوی څومره چې دی (دلته په جهان)
لَا یُؤۡمِنُوۡنَ ●	قبلؤنکی نه دی یو هم دَایمان
اِنَّا جَعَلۡنَا فِیۡۤ اَعۡنَاقِهِمۡ اَغۡلٰلًا	په څټونو کښې مونږ طوق دوی له اچولے
فَهِیَ اِلَی الۡاَذۡقَانِ فَهُمۡ مُّقۡمَحُوۡنَ ●	دا ترڅنو، نوسرنۀ شی ښکته کولے
وَجَعَلۡنَا مِنۡۢ بَیۡنِ اَیۡدِیۡهِمۡ سَدًّا	اودیوال کړۀ ، مونږ ئې مخې ته تیار
وَّمِنۡ خَلۡفِهِمۡ سَدًّا	اوشته روستو(بل)دیوال ئې دَحصار
فَاَغۡشَیۡنٰهُمۡ	مونږه دوی کړل ، په پرده کښې سراسر
فَهُمۡ لَا یُبۡصِرُوۡنَ ●	نو دوی نۀ دی څۀ لیدونکی په نظر
وَسَوَآءٌ	(اے رسوله ! ﷺ ستا دَ پاره) برابر دی
عَلَیۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ	یروُل دا(کفاران چې ستا په در دی)
اَمۡ لَمۡ تُنۡذِرۡهُمۡ	نۀ یروُل (چې له ازله دی منکره)
لَا یُؤۡمِنُوۡنَ ●	نه راوړونکی دَ ایمان دی (پیغمبره ﷺ!)
اِنَّمَا تُنۡذِرُ	بیشک ته شے یرولې (په جهان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ	پیروی چې کړي دَ ذکر کوم انسان
وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ	او رحمٰن نه پټ په پټه ښهٔ یریږي
فَبَشِّرْهُ	زیرې ورکړهٔ ورته (داسې چې جوړیږي)
بِمَغْفِرَةٍ	دَ بخشش (په هر مقام) دَ مغفرت
وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ●	اوثواب (ورله هم شته ډیر) دَعزت
اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى	بس یُو مونږ ژوندې کوُنکې هریو مړے
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا	اولیکوُنکې یوُ، چې دُوی دی مخکښې کړے
وَاٰثَارَهُمْ	اوتهول وروستو ،دَدُوی پاتې هر اثر
وَكُلَّ شَيْءٍ	او (هم دغه رنګې) هر څیز برابر
اَحْصَيْنٰهُ	مونږ هغه هرڅهٔ شمیرلی (په حساب کښې)
فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ●	(محفوظ هغه تهول دی) ښه ښکاره کتاب کښې
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ	مثال ورکړه دَهغوی چې وو دکلی
اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ●	چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ	دُوی ته مونږ، چې اُولیږل ،هغه ساعت
اثْنَيْنِ	دوه کسان (پیغمبران دَهدایت)
فَكَذَّبُوْهُمَا	نودُوی اُکښل ،بیا دواړه دروغژن
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ	مونږ طاقت ورله بیا، ورکړهٔ پهٔ دریم تن
فَقَالُوْٓا	تهول په جمع شول ګویا (په دې بیان)
اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ●	تاسو ته یُو ،رالیږلی رسولان
قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا	شول ګویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
- - - - - - - - -	لکه څنګه چې مونږ یُو تهول انسانان
وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ	اوڅهٔ نهٔ دی نازل کړی ذات رحمن
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ●	تاسوتهول ئې دروغژن په (خپل) بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالُوْا رَبُّنَا	شول ګويا، چې زمونږ رب پروردیګار
يَعْلَمُ	(دَهر څه نه) ، هغه ښه دي، خبردار
اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ●	دا چې مونږ يو تاسو ته پيغمبران
وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ●	اوپه مونږ دی رَسوُول رښا بيان
قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ	هغوی اُووې چې ئې تاسو ،مونږ له بد
لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا	اوګڼه منې چرته نشوې(دَخپل حد)
لَنَرْجُمَنَّكُمْ	مونږ به تاسو کړو په کانو ،تهول ختم
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ●	اوعذاب کښې به راګير شې دَاَلَمُ
قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ	هغوی اُووې ،چې په خپله ،تهول ئې بد
اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ	وُلے شوې نصيحت (ددې حسد)؟
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ●	بلکه تاسو خلق اُوتی ئې دَحد نه
وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ	اويو کس راغے د ښار طَرف سرحد نه
يَّسْعٰى قَالَ	ښه په منډه منډه ،(دا ئې) کړهٔ بيان
يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ●	اُومنے ،قومه زما ! پيغمبران
اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا	اُومنے ، ستاسو نه غواړی نه قيمت
وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ●	او دُوی دی ،په نيغه لار،دَهدايت
وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ	اوزهٔ وُلے به ئې نهٔ کړم عبادت
الَّذِيْ فَطَرَنِيْ	پيدا کړې ئې زما وجود صورت
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ●	او آخر واپس کيدل دی ورته بيا
ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً	پس له دې نه بل څنګ اُنيوم الٰه
اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ	که رحمٰن راکوی ماته څهٔ نقصان
لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا	نه راکوی فائده ماله ئې بيان
وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ●	اونه ما شی خلاصولے (په قيامت کښې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ●	نو زه شم به ښه ښکاره په ضلالت کښې
إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمۡ	ماراوُړي دے،په ربّ ستاسو ایمان
فَٱسۡمَعُونِ ●	نوزما خبره واورئ(په ښهٔ شان
قِيلَ ٱدۡخُلِ ٱلۡجَنَّةَ	حُکم اُشوُلو داخل شه په جنت کښې
قَالَ يَٰلَيۡتَ	په افسوس سره ګویا شو (دې راحت کښې)
قَوۡمِي يَعۡلَمُونَ ●	زما قوم ته(چې) معلوم شی دا خبر
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي	په څه وجه خپل ربّ معاف کړم سراسر
وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ●	اوپښ دلښ کس ے،شمار کرم،دَعزت
وَمَآ أَنزَلۡنَا	اونښ مونږښ دے لیرلے،(حښ طاقت)
عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ	هغے قوم تښ پس ،ددغے نښ لسکر
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ	دَاسمانښ(رالیږلے برابر)
وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ●	اونه مونږ یُو رالیږونکی(دغه شان
إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ ●	په یَو چغه ،باندې مړه شول (ټول کسان
يَٰحَسۡرَةً عَلَى ٱلۡعِبَادِ	ډیر افسوس دے (ډیر افسوس)په بندیګانو
مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا	ورته راغے چې رسول (له رسولانو
كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ●	ټوقې دُوی به ورپورې کوله خندا
أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا	دُوی نه ګوری ،چې مونږ،څومره کړل تباه
قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ	مخکښې دُوی نه،خلق ډیر(په دې دُنیا)
أَنَّهُمۡ إِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ●	هیڅ کله ورته راتلے نشی دُوی بیا
وَإِن كُلّٞ لَّمَّا	او هر څه چې (دلته) ټول دی سراسر
جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ ●	جمع کیږی به دُوی ټول زمونږ په در
وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلۡأَرۡضُ	اویو نخه دُوی له زمکه (دَا دنیا)
ٱلۡمَيۡتَةُ أَحۡيَيۡنَٰهَا	ژمدې کړې هغې مړې له ده مونږ بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا	او راوِیستي مونږ له هغې نه،داني دی
فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ●	بیا له هغې نه خوراك کوی(غلې دی)
وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ	اومونږ په کښې جوړ کړی دی باغونه
مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ	دکهجورو او،انګورودی (فصلونه)
وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ●	اوپه کښې رواني کړې مونږ چینې دی
لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ	دَخوراك دَپاره دُوی له ئې میوې دی
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ	او نهٔ دُوی په خپله کړې په کښې کار
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ●	وُلے نهٔ جوړیږی دُوی شکرګُزار
سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا	پاك دے ذات ،چې ئې کړل ټول جوړه پیدا
مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ	هغه هرڅه چې راخیژی ،په دُنیا
وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ	اوهم دُوی نه پیداشوې برابر
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ●	هم هغه هر څه چې دُوی نهٔ دی خبر
وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ	اویونخه دُوی له شپه ده (دَجهان)
نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ	مونږ راخکو هغې نه ورځ په داسې شان
فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ●	پس تیاره شی ټوله ،دُوی ته په نظر
وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا	اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ●	دعزیز علیم نه ، دادے مقرر
وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ	اوسپوږمی له مونږ جوړکړې بیل بیل در
حَتّٰى عَادَ ●	شی واپس (هغه نه جوړه شی وړه)
كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ	دکهجورې څنګ چې څانګه وی زړه
لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ	نه کیدې شی ،چې کړی نمر، سپورمی رالاندے
وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ	اونه شپه به شی دَورځ نه کله باندے
وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ	اوهر یو دے دائره کښې د اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَسۡبَحُونَ ●	ښۀ لانبو وهونکی دی(په ښکلی شان)
وَءَايَةٞ لَّهُمۡ	او شته دُوی تهولو له نخه یو نشان
أَنَّا حَمَلۡنَا ذُرِّيَّتَهُمۡ	مونږ سواره کړل ددُوی تهولو ماشومان
فِي ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ ●	په کشتۍ کښې چې وه ډکه (په ښۀ شان)
وَخَلَقۡنَا لَهُم	اوپیدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
مِّن مِّثۡلِهِۦ مَا يَرۡكَبُونَ ●	داسې ، دوی کوی تهول هغې کښې سفر
وَإِن نَّشَأۡ	اوکۀ اُغښتۀ حُکم مونږ (دا اَمر)
نُغۡرِقۡهُمۡ	دُوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباه برباد
فَلَا صَرِيخَ لَهُمۡ	اوریدُونکې به ئې نه وی دَفریاد
وَلَا هُمۡ يُنقَذُونَ ●	او نه څوك به دَخلاصی لری قدرت
إِلَّا رَحۡمَةٗ مِّنَّا	بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٖ ●	اوفائده څه قدرې ده دلږ ساعت
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ	اوچې دُوی ته شی وینا (دَنصیحت)
ٱتَّقُواْ	جوړ شے(تهول ښه متقیان) ښه پرهیز گار
مَا بَيۡنَ أَيۡدِيكُمۡ وَمَا خَلۡفَكُمۡ	دَخپل مخکښې نه او وروستو(دَهرکار)
لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ●	چې په تاسو رحم اُوشی (له رحمان)
وَمَا تَأۡتِيهِم مِّنۡ ءَايَةٖ	اونه دوی ته دې راغلې څۀ نشان
مِّنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِمۡ	نشانونو کښې څۀ دُوی ته دَخپل رب
إِلَّا كَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ●	مخ به دوی ترې اړولو(بې سبب)
وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ	اوچې کله ورته اُوشی څۀ وینا
أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ	خرچ له هغې کړئ درکړې چې اللّٰه
قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ	کافران خلق کوی داسې بیان
لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ	هغې خلقو ته چې څوك لری ایمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَنُطْعِمُ مَنْ	مونږه ورکړو هغې چاته څه خوراك
لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ	خوراك ورکړی، کهٔ اُوغواړی اللّٰه پاك
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ●	سبښ سکارښ ے کمراهے کس، تول کسان
وَ يَقُوْلُوْنَ	اوهغوی(په جمع)تهول کوی بیان
مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ●	دا وعده کله ده، ئې کهٔ صادقان
مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً	انتظار کوی بس دُوی دَتریخ بیان
تَاْخُذُهُمْ	دُوی نیوی به (هغې وخت کښې) هغه حال
وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ●	په جکړه چې کوی خپلو کښې(وال)
فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً	نو طاقت به په کښې نه دَوصیت وی
وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ●	او نهٔ کورته ئې دَتلوبه څه طاقت وی
وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ	او شپیلې کښې چې پُو کې شی(په اَمر)
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ	نو تهول دوی به له قبرونو شی (بهر)
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ●	تهول په جمع به خپل رب ته شی روان
قَالُوْا يٰوَيْلَنَا	وائی دُوی به هائې افسوس !زمونږ نقصان
مَنْۢ بَعَثَنَا	اُوچت کړی پاسولی یُو مونږ چا
مِنْ مَّرْقَدِنَا ۜ	دَ قبرونو نه ئې مونږ کړو را جُدا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ	داوعده، هغې چې کړې وه رحمٰن
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ●	او رښتیا دَمُرسلانو وو بیان
اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً	یو زُور داره چغه وی به داسې بس
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ●	بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس
فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ	پس نن ورځ به په یو کس نهٔ ظلم کیږی
شَيْـًٔا	یو ذرّه خسوسکې(نه به پاتے کیږی)
وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ●	او بدله به وی بس ستاسو دَاعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ ٱلْيَوْمَ	خاوندان به دَ جنت لری نن حال
فِى شُغُلٍ فَٰكِهُونَ ●	ښه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
هُمْ وَأَزْوَٰجُهُمْ فِى ظِلَٰلٍ	دُوی اوښځو ته ددُوی به وی ښه سیورې
عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ●	په تختونو به ئې دَ ډې وی وهلے
لَهُمْ فِيهَا فَٰكِهَةٌ	دُوی دَپاره په کښې شته میوې(نیولے)
وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ●	اودُوی دَپاره شته ددُوی طلب
سَلَٰمٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ●	سلام وائی مهربان پالونکې (ربّ)
وَٱمْتَٰزُوا۟ ٱلْيَوْمَ أَيُّهَا ٱلْمُجْرِمُونَ ●	(تهول) جُداشے چې ئې څومره مجرمان
أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ	وُلے نهٔ وه عهد درسره (دا شان)
يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا۟	دَادم اولاده ! مهٔ کړئ عبادت
ٱلشَّيْطَٰنَ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ	دَشیطان دښمن دے ستاسو (هرساعت)
مُّبِينٌ ● وَأَنِ ٱعْبُدُونِى	ښهٔ ښکاره ★اوزما اُوکړئ عبادت
هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ●	نیعه لار ده برابر دا (هرساعت)
وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا	اوډیر خلق ئې کړل تاسو کښې ګُمراه
أَفَلَمْ تَكُونُوا۟ تَعْقِلُونَ ●	وُلے تاسو کښې څه عقل نه وو بیا؟
هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِى	دادوزخ دے(جهنم)داسې مقام
كُنتُمْ تُوعَدُونَ ●	وعده شوې درسره پوره تمام
ٱصْلَوْهَا ٱلْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ●	وَرداخل شئ نن، چې کُولومُو انکار
ٱلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰٓ أَفْوَٰهِهِمْ	نن به بندې کړو دَ دوی خُلې دګفتار
وَتُكَلِّمُنَآ	او کوی به مونږ سره کلام بیان
أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم	خپې او لاس به وی په دوی (تهول) ګواهان
بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ●	هغه کړی چې ئې هرڅنګه ووکار
وَلَوْ نَشَآءُ	او کهٔ مونږه چرې جوړ شُو ،طلبګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ — مونږ به ختمې ئې کړو سترګې دَنظر
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ — بیادې لارپسې دُوی ګرځي برابر
فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ● — نو دُوی چرته کښې شي (داساعت) لیدلے
وَلَوْ نَشَآءُ — او که چرته طلبګار وے مونږ غوستلے
لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ — په خپل ځائې به ئې شکلونه کړو بدل
فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا — نو طاقت به ئې شي ختم د مزل
وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ● — او نهٔ وروستو واپس تلې شي (له خپل در)
وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ — اودَچا چې غواړو مونږه ډیر عمر
نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ — پیدائش ته ئې واپس کړو برابر
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ● — وُلے نهٔ لري دُوی پوهه څه (نظر)
وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ — او مونږ شعر ورته نهٔ دے څه ښودلې
وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ — اونه دُوی سره هغه ښکاری څه ښکلې
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ● — صرف صرف نصیحت ښکاره قرآن دے
لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا — چې اګاه کړی هر ژوندی له (دا ئې شان دے)
وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ● — اوچې حق له کړی ثابت په منکرانو
اَوَلَمْ يَرَوْا — وُلے نه وُويني (تهوله دَانسانانو)
اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ — په خپل لاسو مونږه دُوی له کړل پیدا
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ● — ډیر څاروی چې مالکان دی ددې بیا
وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ — او ددې نه مونږ کړل دُوی له تابعدار
فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ● — څه سورلې دی ، دخوراك ځنې پکار
وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ — او شته دُوی له په کښې ښې فائدې اوڅکل
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ● — وُلے نهٔ اُوباسی شکر (دَربّ خپل)
وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً — او نیولې دُوی الله نه اِله بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ●	شاید دوی لـه مدد گار بـه شی (یو ځل)
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ	دوی خو نـه لـری طـاقت ئـې دَ نصـرت
وَهُمْ لَهُمْ	او هغوی دی ټول هغه لـه (هر ساعت)
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ●	لښکر دارنګې ورتلونکې (چې هر دم)
لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ وقف لازم	دهغوی خبره تـا نـهٔ کـړی پـه غم
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ	هغوی څـهٔ چـې پټوی یُو خبردار
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ●	او هغه هر څه ښکاره چې وی پـه جار
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ	وُلے نـه ساتی نظر ورتـه انسان
اَنَّا خَلَقْنٰهُ	مونږ هغه دې پیدا کړې (پـه ښـه شان)
مِنْ نُّطْفَةٍ	دَ نُطفې (یوې قطرې) نـه (برابر)
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ●	بیا ښکاره کوی جګړه سراسر
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا	او هغه بیانوی مونږ لـه مثال
وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ	پیدائش خپل ترینه هیر دے (دغه حال)
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ	څوک هډوکی بـه ژوندی کړی ،کری وینا
وَهِيَ رَمِيْمٌ ●	ښـې وړې وړې ذرې وی هغه بیا
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ	هم هغه بـه ژوندی کړی ،کره بیان
اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ	چې اول ئـې پیدا کړې وو ،(داشان)
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ●	او هغه دَ هر جوړولو ښـهٔ خبر
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ	هغه جوړ کړو تاسو لـه (ښـه برابر)
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا	د شنې وُنې نـه (پیدا ئې کړلو) اُور
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ●	بلوې ټول لـه هغې نـه تاسو (نُور)
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ	وُلے نـه دې (دغه رنګې) هغه ذات
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ	پیدا کړې ئـې ده زمکـه سمٰوٰت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ	ښه قادر دے چې پیدا کړی دغه شان
بَلٰى	بلکه ذات ئې دے قادر (په هر بیان)
وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ●	او هغه دې لوئې خالق ښه خبردار
اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْئًا	بیشك اُغواړی چې کله څه یَو کار
اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ	ورته اُوکړی چې دَ اُوشه بس وینا
فَيَكُوْنُ ●	نو هغه شی راموجود (په دې دُنیا)
فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ	نو پاکی، دهغې ذات شوه (هر ساعت)
بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ	چې ئې لاس کښې (بادشاهت) دے حکومت
كُلِّ شَيْءٍ	په هر څیز باندې (هغه لری قدرت)
وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ●	ورته تلل دی (له دُنیا نه یو ساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library